

kartářka

na ploty věší klenoty
do uší džbánů odvěká
se skrze sebe navléká
na plaňky esa napichuje
na stvoly trav
než zhasne den, aby se nocí
hnala teď někam bez pomoci
někam kde nic už není ani tma

jak sud je bezedná
a věčně stojí pod okapem
když neprší tak aspoň kape
a hvězdy létají a pění...

je perlová a náhrdelní
své smutky kosou kosí
žezlo a meč pod srdcem nosí
a cizoloží s Fénixem
na prstech s onyxem
má obrys klíče

je přichycená (*a neví při čem*)
kartářka bez karet

a kdyby jsi jí řekl *leť*
tak do stran roztáhne se
a z odposlechu poletí

je prvá svého druhu
v jedenadvacátém století